

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Aleše Nezdařila a soudkyň JUDr. Blanky Trávníkové a Mgr. Markéty Jiráskové v právní věci

žalobce: **Mgr. V. V.**, nar. xxx
bytem Xxx, Xxx

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 – Nové Město

o zadostiučinění,

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 16. prosince 2020,
č. j. 20 C 51/2020-89,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů odvolacího řízení 300 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem zamítl soud I. stupně žalobu, kterou se žalobce domáhal, aby žalované bylo uloženo omluvit se žalobci písemným doporučeným dopisem zaslaným na adresu žalobce Xxx, Xxx, Xxx tohoto znění: „*Vážený pane Mgr. V. V., advokáte, bytem Xxx, Xxx, zapsaný u České advokátní komory pod evidenčním číslem xxx, se sídlem Xxx, Xxx na základě rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 se Vám Česká republika jednající Ministerstvem spravedlnosti tímto písemně omlouvá za to, že Nejvyšší správní soud v senátě ve složení z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Palby a Mgr. Petry Weisové právní věci žaloby žalobce M. Ch., bytem Xxx, Xxx, zastoupeného Vámi jako advokátem proti žalovaném*

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Barchánková.

Městský úřad Železný Brod, se sídlem náměstí 3. května 1, Železný Brod, proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 9. ledna 2019, č. j. 59 A 87/2018 – 61, uvedl v písemném odůvodnění citovaného rozsudku písemně vyhotoveného a podepsaného předsedou senátu Mgr. Alešem Roztočilem o Vaší osobě nepravdivě, nevěcně a nedůvodně jako advokátovi: „neváhá právní úpravu aplikovat čistě účelově a správní orgány i soudy mnohdy zahrnovat neopodstatněnými podáními a námitkami.“ (výrok I.) a dále uložil žalobci povinnost zaplatit žalované 600 Kč na náhradě nákladů řízení (výrok II.).

2. Žalobce svůj nárok uplatnil s tím, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 9. ledna 2019, č. j. 59 A 87/2018 – 61 v tom, že Nejvyšší správní soud v odůvodnění písemného vyhotovení rozsudku ze dne 2. 5. 2019, č. j. 4 As 41/2019-34 uvedl, že: „*žalobce neváhá právní úpravu aplikovat čistě účelově a správní orgány i soudy mnohdy zahrnovat neopodstatněnými podáními a námitkami*“. Žalobce nesouhlasí s tímto urážlivým a znevažujícím tvrzením, když nevěcné pomlouvání a znevažování jeho osoby považuje za nesprávný úřední postup. Žalobci bylo v důsledku nesprávného úředního postupu způsobeno nactiutrhaní a zároveň utrpěla jeho pověst před klientem. Žalobce následně trpěl xxx a xxx ze slovního útoku na svoji osobu ze strany Nejvyššího správního soudu a v této souvislosti i xxx xxx xxx xxx xxx xxx. Dále žalobce uvedl, že jeho újma byla zvýšena i tím, že citovaný rozsudek byl vyvěšen na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu bez dostatečné anonymizace, čímž došlo k rozšíření pomluvy žalobce i mimo účastníky řízení.
3. Soud I. stupně ve věci nedospěl k závěru o existenci nesprávného úředního postupu. Má-li žalobce za to, že písemné vyhotovení rozsudku v posuzovaném je v rozporu se zákonem, je oprávněn k podání stížnosti dle zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, neboť právě stížnost jako prostředek nápravy se vztahuje na formu, kterou je řízení vedeno, čímž zabezpečuje důstojný průběh soudního řízení a vhodné chování soudních osob. Jedná se právě o nedostatek formy, který žalobce napadá, když uvádí, že předmětným tvrzením v posuzovaném řízení soud porušil povinnost zachovávat náležitou úctu k jiným osobám vykonávajícím právníká povolání. Zároveň nabyla shledána ani existence nezákonného rozhodnutí v posuzovaném řízení, což ostatně žalobce ani netvrdil. Soud I. stupně z těchto důvodů žalobu zamítl v plném rozsahu.
4. Proti rozsudku soudu I. stupně podal žalobce odvolání, v němž namítl nesprávnost závěrů soudu I. stupně. Zejména uvedl, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu, kterým byl zásadně poškozen a žalobu tak podal po právu. Dále žalobce namítl, že žalovaná je v řízení nesprávně zastoupena Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, ačkoli se řízení majetku netýká. Žalobce rovněž namítl, že postupem soudu I. stupně mu nebyla umožněna účast při jednání soudu, neboť byl předvolán do vadně označené jednací síně.
5. Při jednání odvolacího soudu uvedl žalobce výslovně, že nemá zapotřebí takovýto postup, kdy se musí bránit jednání soudu s tím, že zřejmě vadí jeho úspěšnost ve sporech vedených u správních soudů.
6. Žalovaná navrhlá potvrzení rozsudku soudu I. stupně.
7. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně postupem podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. Po přezkoumání odvoláním napadeného rozsudku a postupu soudu prvního stupně, předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí, dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.
8. Soud I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu a také správně aplikoval dotčená ustanovení zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Žalobce se domáhal svou žalobou zcela jednoznačně zadostiučnění v podobě omluvy žalované z titulu náhrady újmy za nesprávný úřední postup žalované v řízení vedeném u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci

sp. zn. 59 A 87/2018 s tím, že k nesprávnému úřednímu postupu došlo při vyhotovení rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2019 č. j. 4 As 41/2019-34.

9. Podle § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 tohoto zákona, odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit. Podle § 5, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.
10. Podle § 13 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle § 13 odst. 2 tohoto zákona, právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
11. Odvolací soud zcela ve shodě se soudem I. stupně uzavírá, že žalobcem označená část odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2019 č. j. 4 As 41/2019-34 není nesprávným úředním postupem dle § 13 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. Žalobce v podstatě zřejmě namítá částečnou nesprávnost odůvodnění soudu. Taková nesprávnost se však odstraňuje postupem dle § 165 o. s. ř. Odvolací soud se zcela ztotožňuje se závěrem soudu I. stupně, že soud v kompenzačním řízení nepřezkoumává správnost rozhodnutí vydaného v namítaném řízení (rozsudku), neboť se nejedná o řízení revizní (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 443/2013 ze dne 24. 7. 2013).
12. Odvolací soud nad uvedené poznamenává, že žalobce označil údaj uvedený v rozhodnutí, že neváhá právní úpravu aplikovat čistě účelově a správní orgány i soudy mnohdy zahrnovat neopodstatněnými podáními a námitkami jako bez dalšího urážlivý. Ve své žalobě nijak nepopisoval svůj postup v řízení vedeném u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci sp. zn. 59 A 87/2018 jako správný a účelný. Přitom sám žalobce u jednání odvolacího soudu uvedl, že situace je zřejmě výsledkem toho, že někomu u soudu vadí jeho úspěšnost ve věcech správního soudnictví. Tento projev žalobce je však v podstatě osočením bez jakýchkoli důkazů o nejméně stejné síle jako namítaný údaj. Je tedy otázkou z jakého důvodu žalobce považuje údaj za urážlivý, když sám ve svém projevu u soudu volí spíše silnější nepodložené „údaje“.
13. Žalobce ve svém odvolání dále namítal, že se nemohl účastnit jednání soudu I. stupně, který v předvolání uvedl vadné číslo jednací síně. Dle obsahu protokolu o jednání soudu I. stupně ze dne 16. 12. 2020 se žalobce dostavil po skončení jednání v délce patnácti minut s tím, že byl předvolán do vadně označené jednací síně. Rovněž přítomný zástupce žalované byl předvolán do stejně označené jednací síně, ale správnou jednací síň zjistil, a byl proto přítomen jednání od samého počátku. Odvolací soud konstatuje, že k vadnému předvolání žalobce tedy skutečně došlo, nicméně tato vada řízení před prvostupňovým soudem byla nepochybně zhojena postupem soudu odvolacího, který provedl řádné jednání v přítomnosti žalobce.
14. Žalobce dále namítal nesprávné zastoupení žalované. K tomu odvolací soud doplňuje, že byť je v ustanovení § 6 odst. 1 zák. č. 201/2002 Sb. dána možnost zastoupení žalované pro řízení týkající se majetku žalované, je ustálenou praxí soudů obou stupňů, že v řízeních o poskytnutí zadostiučinění podle zák. č. 82/1998 Sb. považují za přípustné zastoupení státu Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, neboť se tato řízení majetku žalované obecně týkají. Pro úplnost je třeba dodat, že vada zastoupení žalované by byla procesní chybou v neprospěch žalované, nikoli žalobce. Žalovaná však v řízení své zastoupení nezpochybnila a dokonce je doložila dohodou ze dne 19. 11. 2020. Tím došlo ke konvalidaci této (případné) vady zastoupení.

15. Na základě těchto skutečností postupoval odvolací soud podle § 219 o. s. ř. a rozsudek soudu I. stupně potvrdil jako věcně správný, včetně věcně správného výroku o náhradě nákladů řízení, jehož znění bylo v souladu s ustanovením 142 odst. 1 o. s. ř., za použití § 151 odst. 3 o. s. ř..
16. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 o. s. ř., za použití § 142 odst. 1 o. s. ř, když dle výsledku odvolacího řízení byla plně úspěšná žalovaná, které tak náleží náhrada nákladů řízení. Žalovaná v odvolacím řízení má právo na náhradu nákladů jako nezastoupený účastník v souladu s ustanovením § 151 odst. 3 o. s. ř. ve výši dle vyhlášky č. 254/2015 Sb. v částce 300 Kč za jeden úkon. Žalovaná v odvolacím řízení učinila pouze jeden úkon v podobě účasti na jednání soudu. Náleží jí proto náhrada 300 Kč. Výrok je v části ohledně lhůty k plnění odůvodněn ustanovením § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat dovolání do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který rozhodoval ve věci v prvním stupni, a to za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř.

Praha 16. června 2021

JUDr. Aleš Nezdařil v. r.
předseda senátu